

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Rhetorum præceptor

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

Bilibaldo Birckeimero interprete.

ARGVMENTVM.

Inestatur hoc scripto Lucianus corruptam suorum temporum eloquentiam, & affectatum dicendi genus eorum, qui se maximè facundos esse, atque egregiè perorare existimant, cum verba quædam ex vltimâ vetustate repetita, & vix ipsi Euandriatri intellecta, orationi passim admiscunt, aut verius infarciunt: quales fuerunt nostra ætate non pauci, cum apud Germanos alicubi, tum præcipuè apud Italos, quibus maximè ea cura fuit ita loqui, vt à nemine intelligerentur. In quorum gratiam & superioribus annis dialogus ille, qui Volscorum & Oscorum titulo ferebatur, editus apparet. Cæterum ipsa oratio didascalica est. Duas enim vias ad eloquentiam consequendam adolescenti, à quo (vt fingitur) ad id impulsus fuerat, præscribit: priorem quidem asperam ac duram, & vix longo tempore peragendam, cæterum veram ac rectam, quam non modò ad eloquentiam, verùm ad omnem virtutem parandam ingredi opus est ei, qui volet vel mediocrem laudem assequi. Alteram autem planam & expeditam, sed quæ ad improbitatem & petulantiam, non virtutem, perducatur: quam ipse ironica quadam epitrope commendat, ac adolescenti obeundam proponit, scilicet ad temporum suorum morem alludens: quibus vt quisque indoctissimus & impudentissimus erat, ita pro præcipuo ac summo habebatur. Verique autem viæ doctorem quendam addit: alterum videlicet, ea quæ recta sunt, & ad ipsam rem pertinent, monentem: alterum autem quæ ad arrogantiam, improbitatem & temeritatem spectant, veriusq; rabulam ac sycophantam aliquem, quam oratorem efficiunt, docentem: qui primò quidem, quæ de se ipso asserre conueniat discipulum, præcipit: dein de qui-

de quibus maxime studere publice, primum in affectan-
dis verbis, & componenda oratione, deinde inter a-
gendum, & in foro, & in frequentia hominum: post hæc
privatim quoque, & domi inter suos idem debeat, docet.
Quæ omnia eiusmodi sunt, ut mores ac vitia illorum
temporum planè referant, quemadmodum cum ex a-
lijs plerisque, tum ex Quintiliano multis in locis idem
animadvertere licet, qui ipse quoque huiusmodi affe-
ctatores & arrogantes non semel perstringit. Exemplum
autem talis oratoris, qualem hic describit, supra in Le-
xiphane expressum habes, & hodie in multis coram &
ob oculos videre licet.

Περὶ αἰ, ὁ μὲν ὀ-
κιστὴρ, ὅπως ἀν-
εῖται ὡς οἰοῖτο, καὶ
τὸ σπουδαῖον

ἴστο, καὶ πάντων ἡμῶν ὄνομα ἑπι-
στὴν αὐτὸς ἀν- δόξῃ. ἀβίατα
ἴδ' ἀνά σοι φῆς, ἃ μὴ βία πῶ
τινὰ πῶ δυνάμει περιβάλλ-
λοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἀμα-
χορ ἐν, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θου-
μαῖ' ὁμοῦ πρὸς ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἴ-
ποδληπῶδι, καὶ ἐπιπέδασιν ἄ-
κισμαῖς ἐπιθετοῖς δούλοισιν, καὶ
ἀνὰ τὰς ἐπι τοῦ ἀγούσας ὀ-
δοῖ, ἀπὸ τινος ποτὶ αἴσιν, ἰθι-
λας ἰκμαθῆν, ἀπὸ οὐδ' αἴς
φῶν ὅ, ἃ πᾶσι, καὶ μάλιστ', ὀ-
ποῖν ὅ, τῆς αὐτῶν ἀν, ὅριθ ὀ-
ἴ ὅ, τ' αἰείων, ἐν ἃ δὴς ὀβρῶ
ἀν

Cisfritaris, ὁ ἀ-
dolescēs, quō-
nā pacto rhe-
tor euadere, et

vetustissimum illud, ac op-
pidō quā honorificum no-
men Sophista ipse esse cense-
ri possis. Tibi enim viuendū
esse negas, ni talem in dicen-
do diu quandam assequaris,
ut b inexpugnabilis ac intō-
lerabilis existat, omnesq; in
admirationem & venera-
tionem rapiat, ac Græcīs
res celeberrimæ fama esse
videatur. Ideo vias illuc
perducentes, quæ nam tan-
dem sint, addiscere cupis.
Atque nulla inuidia, fili mi:
præcipue cum quispiam ad
dolescens adhuc existens, optima desiderat, ignarus tamen
xx 2 vnde

ἀνταῖα ἱερόσια, ἱερὸν
 τι γῆμα, τὴν συμβολὴν οὖν.
 Ἐμ, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο
 αὐτοῖσι προσελθῶν. ὡς τε ἄ-
 κρι τότε ἐπ' ἱμοί, καὶ πάντων
 θαρρῶν, ὡς μάστιγι δεινὸς ἄ-
 νηρ ἴση γυνῶν τε τὰ δεινὰ
 τα, καὶ ἱερμυλῶσαι αὐτὰ, ἢ
 τὸ μὲν ταῦτο ἱθιήσεως αὐ-
 τὸς ἱμῶν, οἷς ἄν ἀνάσσει
 παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνοος
 αὐτὰ μελετῶν, καὶ πεθύμως
 ἀνύων τὴν ὁδὸν, ἴσ' ἄν ἄ-
 φικη πρὸς τὸ τέμα. τὸ μὲν
 οὖν θάραμα ἔσμιχρόν, ἔσθ
 ὀλίγη τῆς σωσθῆς δεινότητος,
 ἀπ' ἀ' ἐφ' ὅτῳ καὶ ποιῆσαι πολ-
 λὰ, καὶ ἀγρυπνήσαι, καὶ πᾶν
 ὅτι οὐκ ἴσμεν ἀξίον. σκόδι-
 πα γού, ὅσοοι τῆς μὲν
 ὄντων, ἐνδοξοὶ καὶ πλοῖοι,
 καὶ νῦν Δι' ἀνθρώπων ἱερόσια
 ἀπ' τῶν λόγων, ὅμως δὲ μὴ
 διεδοῖ, μὴ δὲ πρὸς τὸ μέγε-
 θος τῶν ἱεροσυστάσεων ἀπὸ
 στήσεως, μνησθῆναι τὸς
 νόμους προπονήσεων οἰηθῆς.
 ἔγάρ σε τραχέων τινῶν, ἔσθ
 ὄρθιον,

unde hæc hauriat, siq; res sa-
 cra quedam consiliū, quem
 admodum tu iam accedens,
 hoc exposcules. Igitur ex me
 audi, & admodum confi-
 de, quod in perquam elo-
 quentem euadas virum, ita
 ut ea quæ deceant, & co-
 gnoscere & explicare possis,
 si tute interim memor esse
 illorum, quæ à nobis audie-
 ris, assiduòque labore exer-
 cere, & alacriter viam cas-
 pessere volueris. Ita enim
 ad optatum peruenies ter-
 minum. Cæterum huius rei
 adeptio minimè est exigua,
 neque mediocri indiget stu-
 dio, sed pro quamultos la-
 bores multasq; vigiliis subi-
 re, ac quicquid euenerit, su-
 stinere decet. Considera igi-
 tur quoniam hucusque,
 cum nullius essent momen-
 ti, ob sermonem clari & or-
 pulenti, ac per Iouem nobi-
 lissimi quoque apparuere.
 Atqui ne timeas, neque ob-
 speratorum magnitudinem
 arduam

ὄρθιον, καὶ ἰδρωτὶ ὄμιστὸν
 ἕμισ γὰρ ἄξομν, ὡς μίους
 νότις ἀναστέψαι καμύοντα, ἰ-
 πα ἰδέιν ἄν διτφέρου τῶν
 ἀπορ, ὅσοι τῶν σωῖθη ἰκέρ-
 ολω ἰγοῦνται, μακρὰν καὶ ἀ-
 νάντη, καὶ λαματιγρὰν, καὶ
 ὡς τὸ πολὺ ἀπινωσμενίλω
 ἀπὸ τὸν παρ ἡμῶν ἰξά-
 ρτορ τῆς συμβεδῆς, τὸ τὸ ἰ-
 σιν, ὅτι ἡδίσιν τὸ ἕμα καὶ ἰπι-
 τομωτάτων, καὶ ἰπάλωρ καὶ
 λατάνη, σὺν ποτῆ τῆ θυμη-
 δία καὶ τρυφῆ, ὅτῃ λαμάνωρ
 ἀανθῶν, καὶ σιῖας ἀκειῶς
 σχολῆ, καὶ βάλω ἀνιῶν, ἀν-
 ὄρωτὶ ἰπισύση τῆ ἀκρα, καὶ
 ἀγρόσας οὐ λαμάν. καὶ νῦ
 δι' ὄωχίση, λατακίμψ
 ἰκπνορ, ὅπόσοι τῶ ἰτίραρ
 ἰπράποντ, ἀπ τοῦ ὕψηλοῦ ἰ-
 πισκοπῶν ἰν τῆ ἑωρέα τῆς
 ἀνόδου, ἰτι λατὰ δυσδάτων
 καὶ ὀλοθρῶν τῶν κερμῶν
 μολιτ ἀνέποντας, ἀπκν-
 νομψορ ἰπὶ λαφαλῶ ἰνιο-
 τι, καὶ ποτὰ πρῶματα λαμ-
 βάνοντας πῆρι τραχέας τῶς
 πηρας, σὺν δὲ πὸ ποτ-
 λοῦ ἀνα ἰσφρανομψ
 λαμνι-

arduam sudorisve plenam
 nos perducemus, ut ex ipsa
 media lassus regredi cogi-
 ris, quandoquidem nil ab a-
 lijs differimus, qui per con-
 suetam illam deductunt, lon-
 gam, inuiam, laboriosam,
 & vix plurimum desperatam:
 sed consilij nostri præci-
 puum hoc est, ut per iucun-
 dissimam pariter ac compen-
 diosissimam facilenque &
 accliuem viam, cum multis
 ta animi voluptate delicijsq;
 inter florida prata umbrâs
 que amœnas deambulans, o-
 cio ac gressu placido ab-
 que sudore in summo con-
 sistas vertice, illiq; citra la-
 borem venari, & per Ios-
 uem discumbens quoque con-
 uiuari possis, ac illos qui per
 aliam incedunt viam, in a-
 scensus cliui ab edito despi-
 cias: quin per confrago-
 sa & lubrica præcipitia
 vix surrepentes, ac nonnun-
 quam in capita deuolutos,
 multaq; vulnera cauium a-
 speritate accipiētes. Tu verò
 pridem antea in summo co-

λαμάνισα] ὅς, ἅπαντα
 ἐν βραχῆ, ὅσα δὲ ἀγαθὰ,
 παρὰ τὸ ῥητορικῆς, μονοφύ-
 χι καθόδῳ καθάρ. ἢ μὲν
 δὲ ὑπόλοιποις ὅτω μάλιν,
 ἀπὸ πῆς φιλίᾳ Διδὸς μὴ ἀπί-
 σήσης, ἢ ῥᾶσδ τεύμα καὶ ἴ-
 θισα σοι ταῦτα, ἰπιδέξαι
 φάμιν. ἢ γὰρ Ησιόδ' ὅ μὲν,
 ἑλίγα φύλα ἐκ τοῦ Ελικῶν
 καθάρ, αὐτίκα μάλα ποι-
 τῆς ἐκ ποικίλ' ἑλισσῆ, καὶ
 ἤδε θεῶν καὶ ἡρώων γῆν, κα-
 τοχ' ἐκ Μουσῶν γῆν ἠὲ
 ἑῖτορα δ', ὁ πολὺν ἔνθε τῆς
 ποιητικῆς μεγαλοφροσύνης ἐ-
 σίρ, ἐν βραχῆ κατασῶα ἀ-
 δωάτωρ, εἴ τις ἰμαθοὶ τῶν
 ταχίσω ὁδῶν, ὡς ἔγωγε
 καὶ διηγήσασθαι σοι βούλομαι
 Σιδωνίᾳ τινὸς ἰμποροῦ ἰπ-
 νοισα, δι' ἀπίστῳ ἀτιλῆ γ-
 νοικίλω, καὶ ὅσ' ἀπόσαντι ἀ-
 νόμῳ. ἤρχε μὲν γὰρ ἦδιν
 Ἀλέξανδρ' Περσῶν, μετὰ
 τῶν ἐν Ἀρβήλοισι μάχῳ, Δα-
 ρίῳ καθηρηκῶς ἔδδ' ὅταν
 ταχόσι τῆς ἀρχῆς ἐστῶν τῶν
 γραμμ.

ronatus, felicissimus eris,
 breui vniuersa quotquot in
 Rhetorica sunt bona, tan-
 tum non dormiendo acci-
 pient. Atqui promissio hæc
 admodum magna est, ve-
 rum per hospitem Iouem
 ne diffidas, si facile pari-
 ter & iucundissime tibi
 hæc ostendi posse asserimus.
 Etenim si Hesiodus cum pau-
 ca ex Helicone folia sum-
 psisset, confestim poeta e-
 grigijs ex pastore euasis,
 atque Musarum numine af-
 flatus, deorum & heroum
 genus decantauit: cur rhea-
 torem, qui multò infra poe-
 tices est magniloquentiam,
 in breui creare impossibile
 erit, si quis compendiosissè-
 tam didicerit viam? quæ
 admodum & ego tibi enar-
 rare volo Sidonij cuius-
 dam mercatoris consiliium,
 quod ob incredulitatem im-
 perfectum remansit, ac au-
 dienti inutile. Imperabat
 iam Alexander Persis, post-
 quam Darium in Arbelis pu-
 gna deuicerat, ac oportebat
 vndique per imperium nuncios
 emitte,

γραματοφόρος, τὰ ἰστω-
 ρηματα τοῦ Ἀλέξανδρου λο-
 μίζοντας. ἐν Περσῶν δὲ πολ-
 λὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγγυεῖσθαι ἢ
 ὁδὸς· ἐμπειρεῖσθαι γὰρ ἔδει
 τὰ ὄρη, ἕτα δὲ τῆς Βαβυ-
 λωνίας ἕς τὴν Ἀραβίαν ἐλ-
 θεῖν, ἕτα ἐρυθρῶν ποταμῶν ἐς
 Πάσαυτας, ἀφικνοῦσα ποτὶ
 μὲν ἐς Αἴγυπτον, ἄνοσι
 μάλιστα ἀνδρὶ ἀξίονα πα-
 ρεόντων ὅσους ἔσθληντα. ἢ
 χεῖρο οὐκ Ἀλέξανδρον ἐπι-
 τούτω, ἀλλὰ Αἰγυπτίους τι
 παρακινῆν ἀκούων, οὐκ ἔσ-
 χι ἑσταχίω ἐπιπύμαρ τοῖς
 σαρωπίταις τὰ Λοκοῦτα οἱ
 περὶ αὐτῶν. τότε δὲ ὁ Σι-
 δώνιον ἐμπορὸν ἐγὼ σοι,
 ἔφη, ὁ βασιλεῦς, ἐπιχρῶ-
 μαι λέξην ὁδὸν οὐ ποταμῶν
 ἐν Περσῶν ἕς Αἴγυπτον. ἢ
 γὰρ τις ἴσθραῖν τὰ ὄρη
 ταῦτα, ἴσθραῖν δὲ ἀντε-
 τῶν, αὐτὴν μάλιστ' ἐν Αἰ-
 γυπτίῳ οὗτος ἔδει. καὶ ἔφη ὁ
 ποταμῶν ὄρη Ἀλέξανδρον
 ἐκ ἐπιστάσεων, ἀπὸ γούτα ἔ-
 να τὸν ἐμπορὸν ἦν. οὕτω
 τὸ παράδοξον τ' ἰσοχέτως
 ἔπιστον ἰδὲ καὶ τοῖς ποταμοῖς.

emittre, qui Alexandri fero-
 rent edicta. Erat verò ex
 Persis longissima in Aegyp-
 tum via. siquidem monta-
 na circumire oportebat:
 hinc Arabiam per Babylo-
 niam intrare, inde longis-
 mensis desertis, vix tandem
 in Aegyptum perueniebatur
 stantius viginti proli-
 xis viro expedito. Ferebat
 id aegre Alexander, quo-
 niam Aegyptios non nihil
 tumultuari audiebat, nec ha-
 bebatur quo pacto quae sibi
 agenda viderentur, Satras
 mercator Sidonius: Ego,
 rex, inquit, viam haud lon-
 gam ex Persis in Aegyp-
 tum me tibi ostensuram
 polliceor. etenim si quis mon-
 tana haec superabit (trans-
 gredietur autem triduo) con-
 fessim in Aegypto erit. Et
 sic se res habebat: verum
 Alexander non credidit, sed
 deceptorem esse mercato-
 rem existimabat. Ita quam-
 plurimis promissiones admi-
 randae incredibiles videntur.

ἀλλὰ μὴ οὐ γὰρ πάθεις τὸ αὐ-
 τό; ἴσῃ γὰρ παρὰ μὲν ὅτι ὡς
 ἔδλετο καὶ λῶσαι ῥήτορα Δο-
 κῆν μίας, ἔδ' ὅλης ἡμέρας,
 ὑπερπλάσθητα τὸ ὄρ' ἐν
 Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἔδειξέ
 μοι σοὶ πρῶτον, ὡσπερ ὁ Κεβ-
 εθὶς ἰνᾶν ὅτι, ἀκόνα γραψά-
 νθ' ὅτι λόγῳ, ἑκατέρω ἐ-
 πιδείξαι τὴν ὁδόν. δύο γὰρ
 ἴσῃ; αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν
 ἀγλῶν ἢς ἑρᾶν ὁ μὲν τῆς μοι
 Δοκῆς, καὶ δῆτα ἡ μὲν ἔφ' ὅτι
 ψηλοῦ λαβύδα, πάνυ λα-
 δὴ καὶ ὑπερόσων ὅτι, τὸ τῆς
 Ἀμαλθέας κέρας ἔχουσα ἐν
 τῇ δεξιᾷ, παντοίοις καρ-
 ποῖς ὑπερβύρον ἐν θατέρω
 ἑ μοι δόκει τὸν πλοῦτον
 παρῆσθαι ὄρα μὲν χρυσοῦ ὀ-
 κροῦντα, καὶ ἑρᾶσαν καὶ
 ἢ δόξα δὲ καὶ ἢ ἰσχυρὸς παρῆ-
 σθαι, καὶ οἱ ἕσσανοι περὶ
 πᾶσαν αὐτῶν, ἔρωσι μι-
 κροῖς ἰοικότοισι, πομοὶ ἀπαν-
 ταχόθην περιπληκίωσαν ἰε-
 πιτόμοι, ἔβου τὸν Νήλον
 εἶδον γραφῆ μεμιμησθόν,
 αὐτὸν μὲν λέβητον ἐπὶ λα-
 κούδης

eant, instar Nili, si quandoq; illum depictum vidisti. Croco-
 dilo

Sed ne id tibi accidat, eas
 ue : etenim experientia co-
 gnosces, quod nil prohibe-
 bit te Rhetorem censerī v-
 nius, nec totius quidem diei,
 montem ex Persis in Aegy-
 ptum transgressum. Proin-
 de Rhetorices primò ima-
 ginem sermone describerē,
 & quemadmodum Cebes
 ille, utranque viam tibi o-
 stendere volo. Etenim duæ
 sunt, quæ ad Rhetoricam per-
 ducunt, quam haud medio-
 criter mihi amare videris.
 Illa itaque in eminenti re-
 fidet folio, admodum for-
 mosa, ac aspectu eleganti:
 in dextrâque Amalthææ
 retinet cornu, fructibus om-
 nisfaris refertum. Ex altera
 autem parte adstantes mi-
 hi diuitias aspicere viden-
 tur, penitus aureas, ac per-
 quam amabiles : iuxta quas
 gloria quoque & vehemen-
 tia consistunt : ipsam ve-
 rò laudes permulæ, pusil-
 lis Amatoribus similes, ac vni-
 dique confertæ circumuolū-

ἰσοδύναμοι τινὸς ἢ ἵπποποτάμους,
 ὅσοι οἱ ποταμοὶ γράφουσιν ἐν
 αἰῶσι, μικρὰ δὲ τινα παιδία
 παρ' αὐτὸν βάλλοντα, πῆχας
 αὐτῶν οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν
 τοιοῦτοι καὶ περὶ τῶν ῥητόρων
 αὐτῶν οἱ ἰπτανοί. πρόσθεν δὲ οὐ
 ἔστιν ἰσότης, ἰπθυμῶν δὲ ἡλιαδῶν
 ἐπιτάχισμα γινώσκου ἐπὶ τῆς ἀ-
 κρας, ὡς γαμψοσῆας τὴν αὐτὴν
 ἀντιθέσιν, καὶ πάντα ἰκάνει ἐ-
 ροίς, τὸν πλοῦτον, τὴν δό-
 ξαν, τοὺς ἰπτανοὺς νόμῳ ἢ
 ἀπαντα γίνεσθαι τοῦ γαμψο-
 σῆος. ἄτα ἰπθυμῶν πηλοσῆ-
 ας τὸ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀ-
 πορηνώσκει τὴν ἀνοδόν, καὶ
 τὸ πρᾶγμα ὁμοίῳ σοι εἶναι
 δοκεῖ, οἷα ἡ Κορινθία ἐφάνη
 τοῖς Μακεδόσιν, ἀπὸ ξυρρον
 αὐτῶν ἀπαντὰ χόθην ἰδοῦσιν,
 ἀτιχῶς ὄλλε ὀρνέοις ἰπρυμῶ-
 να ῥηδίαρ, Διούσης τινὸς,
 ἢ Ἡρακλῆος, ἀμείβοι καθοι-
 ρηθῆσθαι, διομένῳ. ταῦτά
 σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον. ἄτα
 μὴ ὄλιγον ὄρει δὺο τινὰς
 ὄρει, μάλλον δὲ ἢ μὲν ἀτρα-
 πῆσθαι ἐνὶ καὶ ἀκαυθῶσθαι ἢ
 τραχῆα, πολλὸν τὸ διψῆσθαι
 εἰς ἄνεσθαι ἢ ἰδρῶτα ἢ ἰσθῶν ἢ

dilo alicui, vel equo fluuifia-
 tili, quales multi sum in eo,
 insidentem: paruulos autem
 puellos, Peches illos Aegy-
 ptij vocant, circa ipsum lu-
 sitantes: tales & circarhe-
 toricam laudes. Tu verò a-
 mator accedis, desiderans
 scilicet quam celerimè in
 summum euadere, ut tibi a-
 scendenti nubat, ac omnia
 ea possideas, diuitias, glo-
 riam, laudes. lege etenim
 cuncta nubentis sunt. Inde
 cùm monti appropinuas,
 sub inuium de ascensu de-
 sperabis, resq; tibi similis es-
 se videbitur, quem admodum
 Aornos Macedonibus ap-
 paret, vndique aspicienti-
 bus praeupta, & vix auibus
 transuolatu facilis, Diony-
 sio aliquo, aut Hercule, si
 complanari debeat, indi-
 gens. & ita tibi sub initium
 videbitur. Inde paulò post
 duas quasdam vias cernes,
 vel potius altera semita est,
 angusta, spinosa & aspe-
 ra, multum sitis ac sudoris
 pra se ferens, quam iam
 KY 5   antea

ἴδιον ἦοισθ' ὅτι, εὐμένα ἴσως
 ἀέξας αὐτῶν, ὥστε οὐδὲν ἐμὸ
 δέησις. ἢ ἰτέρα δέ, πλεῖστα
 καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώπων ὅτι
 αὐτῶν, οἷον μικρῶν προόδων ἔ-
 πορον, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ λέ-
 γων πομπῆς, ἰσχυροὶ ἦσαν
 ῥήτορα ἕνα δυνάμιον.
 πάλιν τοῦτο τοσοῦτο προόδου
 σαρ μοι δοκῶ, ὅτι ἢ μὲν τρα-
 χῆα ἐκένυ καὶ ἀνάτης, οὐ
 πομπῆ ἴχνη τῶν ὀδοιπόρων
 ἄλλου, ἢ δὲ τίνα πᾶν πα-
 λαῖον καὶ ἰσχυρὸν κατ' ἀνάτην
 ἄδην ὁ ἀνῆλθον, τοσαῦτα
 καμῶν, οὐδὲν δεικνύει ἰτέρα
 δέ, ἄτι ὁμαλὴ οὖσα, καὶ ἀγ-
 κῆλον οὐδὲν ἔχουσα, πόρ-
 ροθὲρ μοι φάνα, οἷα ὄσων,
 οὐχ ὁδῶσαντι αὐτῶν, οὐ γὰρ
 ἰσχυρὸν νῆσ' ἔτι ὄν τὸ βέλ-
 τιον, ἀλλὰ τὸν ποιητῶν ἐκ-
 πορον ἀπὸ τῶν ὄμων, λέγοντα
 ἐκ τῶν πόνων φέροντα τὰ ἀ-
 γασθῆ: τὸ δ' ἐκ ἄλλου οὐτως.
 ἀπονητὶ τοῦ ὄμων τὸς πομπῆς
 μετόμων ἀξιομένους. ὁμοί-
 εἶα τῶν ἀρέσιων. τῶν τῶν λό-
 γων καὶ ὁδῶν. ἐπι δ' ὅμοις τῶν
 ἀρχῶν

antea f. Hesiodus perquam
 egregie ostendit, ita ut nihil
 mihi indigeas. Altera verò
 lata est florida, ac manans
 tibus aquis irrigua, & peni-
 tus talis, qualem paulò antè
 dixi, ne eadem sapius repe-
 tens, te qui iam Rhetor esse
 posses, detineam. Tantùm hoc
 addendum videtur, quòd a-
 spera illa & ardua, non multa
 viatorum retinet vestigia:
 & si aliqua, valde vetusta
 per illam ego miser ascen-
 di, tantùm laborans, cum
 haud necesse esset. Altera
 verò vndiq; plana, ac nil cõ-
 fragosi habens, quallinans
 sit, à longè tantùm mihi appa-
 ruit: non tamen per illam in-
 cefsi. Haud enim cum ad-
 huc iuuenis essem, quid opti-
 mum foret cernebam, sed
 poetam illum vera loqui exis-
 timabam, dicentem, & Ex
 laboribus germinare bona.
 Illud verò minimè sic se ha-
 bebat. multos enim video
 absque labore maiori digni-
 tate euectos, felici sermo-
 perue-

ἔρχῃ ἀφικόμενος, ἵδῃ δὲ
 ἐπι ἀπορίας, καὶ ἡδὲ ἀπο-
 ρίας, ὁποῖον καὶ παρη-
 τικόν, ἵς ἔν ποιήσας ἡδὲ, ἔξ-
 μίπὶ τὸ ἀκρότατον ἀναβί-
 σης, καὶ ἀδαμονύσας, καὶ γαι-
 μύσας, καὶ θουμασὸς πᾶσι
 δόξας, ἰσὼ σοι φράσω ἰα-
 νὸν γὰρ, τὸ ἰαυτὸν ἔξαπατη-
 θῆναι, καὶ πονῆσαι, σοὶ δὲ ἄ-
 σπορα καὶ ἀνέροτα φέτω
 πάντα, καθάπερ ἐπὶ τῷ Κρό-
 νου. ἰδὲ οὐκ πρόσαι σοι
 κερτερός τις ἀνὴρ, ἰσόκλη-
 ρος, ἀνδρόδης τὸ βάδι-
 μα, πολὺ τὸν κίλιον ἐπὶ τοῦ
 σώματι, δακνὺς, ἀρῆψα-
 πὸς τὸ βλεμμα, ἰσχυροῦς,
 τῆς τραχίας ἰκάνυς ὀδοῦ ἰ-
 γμῶν, λήρους τινὰς ὁ μά-
 τας, ἰσχυρὸν, πῆς οἱ ἔτι-
 θαι οἱ παρακλυόμενος, ἵ-
 ποδανὺς τὰ Διμοσθεῖους
 ἰσχυρὸν καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλ-
 λων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ
 ἴσχυρὸς τῶν νῶν, ἀμαυρὰ δὲ ἡ-
 δὲ, καὶ ἀσαφῆ τὰ ποσὰ τὰ
 τοῦ χρόνου, καὶ φησὶν ἰδὲ ἄ-
 μονά οἱ ἴσχυρὸν, καὶ νόμος γαι-
 μύσας τὸν ἰσχυρὸν, ἰσχυ-
 ρὸν τὰ τῶν

peruenis, recte noui te be-
 sitaturum, quin iam dubi-
 tares ad quamnam sit ver-
 tendum. Quid igitur iam
 tibi faciendum sit ut facile
 ad summum ascendas, for-
 tunatus euadas, & nugas,
 omnibusque admirabilis via
 dearis, ego tibi expediam.
 Satis enim est me ipsum des-
 ceptum esse, & laborasse:
 tibi vero circa sementem
 & arationem, tanquam Sa-
 turni seculo, cuncta proue-
 nient. Confestim igitur tibi
 se obuium feret vir quid-
 dam robustus, praeustus,
 gressu virili, multum solis
 in corpore ostendens, aspe-
 ctu masculino, vigilator, aspe-
 ctu illius viae dux, nugae
 quasdam vanas praedicans,
 ut se sequaris cohortans,
 Demosthenis, Platonis, &
 aliorum quorundam vestigia
 demonstrans, magna
 quidem, & super presen-
 tia, verum iam obscura, &
 vix plurimum a tempore ob-
 literata. Adde te beatum
 fore, ac lege Rhetoricam tibi
 muperviam,

τὰ τούτων ὁδὸν ἄσπασ, ὡς περ
 εἰ ἐπὶ τῶν καλῶν Βαυνοῦτων
 εἰ δὲ κέρ μικρόν τι παραβάσ
 ως, ἢ ἔξω τῆς ὁδοῦ, ἢ ἐπὶ
 θάτερα μᾶλλον κλιθέης τῆ
 βάσι, ἢ πρὸ ἡδὲ αὖτις τῆς ὁρ
 θῆς ὁδοῦ, καὶ ἀδούσης ἐπὶ
 τῶν γάμων. ἔτά σι λιλιόνη
 σα ἱεροῦ κενόου τὸν ἀρ
 χαῖους ἀνδρας, ἕτα παρα
 δάγματα παρατιθέας τῶν
 λόγων, οὐ βέβια μιμᾶσθαι,
 οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας
 εἰς ἱέρ, Ηγεσίον, καὶ τῶν ἀμ
 φὶ Κράτητα καὶ Νησιώτην,
 ἐπισηφισμῶνα καὶ νουράδι καὶ
 σκληρὰ, καὶ ἀπειθῶς ἀπτε
 ταμίνα τοῖς γραμμῶσι. πῶ
 νομ δε, καὶ ἀρρηπνίαν καὶ
 ὕδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλι
 παρὶς, ἀναγκᾶ ταῦτα, καὶ
 ἀπαραύτητα φῆσαι ἀδύνα
 ταν γὰρ εἶναι, ἄνω τούτων
 διαύσσαι πλὴν ὁδόν. ὁ δὲ
 πάντων ἀνιάρωτατον, ὅτι
 σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπο
 λην ἀπογράψαι τῆς ὁδοποσίας
 εἰς ἕτη ποτὰ, οὐ κατὰ ἡμέ
 ρας, ἢ κατὰ τετακάδας, ἀλ
 λὰ κατὰ Ολυμπιάδας ὅλας
 ἀειμῶν,

nupturam, si per illa incef
 feris, veluti eos qui ad bona
 pergunt. at si parumpew
 transgrediavis, ve extra rez
 ctum tramitem, aut incef
 fu aliquorsum magis declis
 nes, te à vera via & ad nu
 ptiias deducente aberratu
 rum. Inde te priscos illos vi
 ros imitari iubebit, inuilia
 sermonum proponens exem
 pla, nec imitatu facilia, qua
 lia venusta sunt constructio
 nis Hagesij, & que circa
 Cratetem, Nesiotem quoque,
 seuerza, neruosa & dura, dis
 ligenterq; à literis ampia
 tanda. Laborem autem, vi
 giliis, & puræ aquæ usum,
 squalorem quoq; hæc cun
 eta necessaria & inuitabi
 lia dicet. Etenim impossi
 bile esse absque illis viam
 perficere. Et quod omnium
 molestissimum, perlon
 gum tempus ad perficienda
 dum iter tibi præscribit,
 annos multos, non per dies,
 neque triennialia, sed per
 integras numerans Olym
 piades, ita vt priusquam
 audiens

ἀειδῶν, ὡς προσηγορεύει
 τὴν ἀκούουσα, καὶ ἀπαγορεύ-
 ται, ποτὶ ἀχάρεσιν φράσαν-
 τα τῇ ἐπισημοῦν ἐκείνη ὀ-
 δαιμονία. πῶς δὲ τοῦτοις
 οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος ἀπαι-
 τῆν τῶν τοιούτων κακῶν, ἀλ-
 λά οὐκ ἀρνήσασαί τοι σοί, εἰ μὴ
 μάλιστα πρότερον λάβοι. ὁ
 μὲν ταῦτα φήσει, ἀλαζῶν,
 καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ
 Κρονικὸς ἀνθρώπος, νικητὸς
 ὡς μίμησιν παλαιῶν προ-
 τῆς, καὶ ἀνορύττην ἀξίῶν
 λόγους πάλαι κατ' ἄρτυγμα-
 νους, ὡς τι μίμησιν ἀγαθῶν,
 μαχαροποιῶν ἡδὲν, καὶ ἀπ-
 λου Ἀπομότου τινὸς γραμ-
 ματιστοῦ Ἰησοῦ ἀξίῶν καὶ
 ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φι-
 λιπποῦ ἐπιόντος, μήτε Ἀλε-
 ξάνδρου ἐπιτάσσοντος, ὅπου
 τὰ ἐκείνων τῶν ἰδέσθαι χύσι-
 μα, ἐν εἰδῶς ὅποια νῦν κικαι-
 ρόσηται, ταχῆα καὶ ἀπράγ-
 μων, ἢ ἴς τὸ ἐνθὺν ἡ ῥητορικῆς
 εἰδῶς. οὐ δὲ μήτε πέδιδοι, μήτε
 πεσχαρὰ αὐτῶν, μὴ σὺ ἴς τρα-
 χυλίσου πονηραδῶν, ἢ τὸ
 Πηλοῦ πρὸς γράσσει τοῖς πό-
 νοις

audiens laborem subierit,
 & defatigatus fuerit, felici-
 tati illi sperate longum
 valere dicat. Insuper ob
 hæc mala haud paruum ex-
 petet mercedem: sed neque
 dux esse incipiet nisi magna
 prius acceperit. Et hæc ti-
 bi dicit superbus, & verè
 antiquarius ac Saturnius
 homo, mortuos, vetustos
 ad imitationem proponens,
 sermonesque pridem desofa-
 sos eruere dignum ducens,
 ac si maximum esset bonum,
 gladiatorum fabri, & alium
 Atremii cuiusdam gram-
 maticæ filium imitari: &
 hæc in pace, neque Philip-
 po ingruente, neque Alexan-
 dro cogente, quo tempore
 illorum sermones viles
 sunt visi: ignorans quænam
 sint nunc innouata, celeri-
 tas, laboris euitatio, & via
 ad Rhetoricam perquam cõ-
 pendiosa. Tu verò haud
 acquiescas, neque illi mens-
 rem adhibeas, ne te susci-
 piens alicubi præcipiet, vel
 demum priusquam tot labo-

νοις παρασκευάσθαι. ἀλλὰ εἰ
 πάντας ἴρῃς, καὶ τάχιστα ἐ-
 βίβας τῆ φηδεακῆ σωάνου,
 ἐκμάσθῃσι, ὡς καὶ σπου-
 δάστοι πρὸς αὐτῆς, ἴδι ἔσ-
 μιν διασῆ τούτῳ, καὶ πέραν
 τοῦ μηρίου ἀνδρικό μαστρά
 χαίρεν, λέγει ἀναβαίνειν αὐ-
 τὸν, καὶ ἀποῦς, ὅσοοι ἀρ-
 ἱσταται ἔρ διαύηται, ἀνάγειν
 καταλιπὼν ἀσθμαίνοντας,
 καὶ πομπῆ ἰσθῶτι σωάντας.
 πρὸς δὲ πῶ ἑτέρων ἰσθῶν,
 κέρσεσ πομπῶν καὶ ἀποῦς,
 ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφον
 τινα, καὶ πάλκαλον ἀνδρα,
 ἄσσοσασπινομίνον τὸ βάθισ-
 μα, ἐπιπικλασμίνον τὸν αὐ-
 χρία, ζωακῆον τὸ βλέμα-
 μα, μελιχρον τὸ φῶνημα, μίε-
 ρον ἀπηνίουσα, ἔσ δακτύ-
 λῳ ἀκρο πῶ κίφακλῶ κνῶ-
 μινον, ὀλίγας μιν ἔτι, ὀδ-
 δας δὲ καὶ βακισθίνας τὰς
 πρίγας ὑδρῆτιζοντα, πᾶνας
 βρόν τινα Σαρδανάπαλον,
 ἢ Κινύρα, ἢ αὐτὸν Αζάθω-
 να, τὸν δ παραφθίας ἐπὶ ῥα-
 σορ ἰκᾶνον ποικιλῶ. λέγω δ
 ὡς

ipsum, lepidum illum tragœdiæ poetam. Hæcideo re-
 fero,

res exhaustas, in senium per-
 ducat. Sed si omnino amore
 flagras, ac celerrimè Rhe-
 thoricæ congregi desideras
 adhuc vigens, ita ut illi di-
 ligentem operam impende-
 re possis, aspero huic homi-
 ni; & ultra mediocritatem
 virili, longè dic valere: i-
 psam verò ascendere, & a-
 lios quotquot decipere pos-
 test, secum ducere permitte,
 ut tandem anhelantes, &
 multo sudore perfusos de-
 stituat. Ad alteram verò
 perueniens viam, alios quo-
 que multos inuenies, inter
 quos perquam sapientem
 quendam ac perpulchrum
 virum, i incessu molli, cer-
 uice infracta, vultu effemi-
 nato, voce suaui, vnguentâ
 spirantem, ac k summo di-
 gito caput scalpentem, ca-
 pillos quidem paucos ad-
 huc, intortos tamen & hya-
 cinthinos componentem, per-
 quam l delicatum Sardana-
 palum quendam, vel m Ciu-
 nyram, au n Agathonem

ἢ ἅπ' αὐτῶν γνώσεις αὐ-
 τῶν, μηδέ σι οὕτω θεσπίσιον
 ἤμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτη
 καὶ Χάρισι ἕσπλάθοι. καὶ τοι
 τί φημι; καὶ ἢ μόνον γὰρ
 σὺ προσελθὼν εἶποι τι, τὸ
 ὑμῶν ἰκάνω ἀνοιξας εὐ-
 μα, καὶ τὴν σωύθη φωνῶ ἀ-
 φη, μάθοις ἄρ' ὡς ἐχὶ τῶν
 καὶ ἡμῶς τίς ἔστιν, οἱ ἀρ' ἔφη
 κερπὸν ἔδομεν, ἀπ' αὐτὶ ξί-
 νον φάσμα, θρόσφ' ἡ ἀμβρο-
 σία τριφύμνον. τὸ τὸ τεῖνο
 πῶσθ' ἄν, καὶ παραδόντος
 σπαιθὸν αὐτίκα μάλα ῥήτωρ
 ἴσθ, καὶ πειθ' ἡ ἀπ' ἡ
 ἰνομάσα αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν
 τοῖς λόγοις ἀρνύθι ἐσπασή-
 τε, τὰ τίθετα ἰδῶντων
 τοῦ λόγου. διδάσκειται γὰρ
 ἐν παραλαβῶν τὰ πρῶτα
 μὲν ἰκάνω. μάλλον δὲ αὐ-
 τοῖ ἀπάτω πῶς σί' γιλοῖον
 γὰρ, ἄπ' ἰσ' τοιοῦτου ῥήτος
 ὅ' ἡμῶς ποιῆσαι τοὺς λό-
 γους, φάλλον ἰποκετῶ ἴσως
 τῶν τοιοῦτων καὶ τυλιχέτων,
 μὴ καὶ σωπρῖσω σου πρῶτον
 τὸν ἔρωα, ὁμ' ἰποκετῶμα,
 καὶ ἄρ' τοιγαροῦν πρὸς σί',
 ὅ' ἂν

fero, ut ab ijs eum cogno-
 scas signis, ac restam divi-
 na, Venericq; & Gratijs a-
 mica minime te lateat. Sed
 cur hæc dico? etenim si ad
 cæcipientem te accedens, so-
 lum quid proloquutus fue-
 rit, Hymettium os illud ape-
 riens, & consuetam vocem
 tantum emittens, quamprî-
 mum intelliges eum non ex
 nobis quempiam, qui terræ
 fructu pascimur, esse, sed
 spectrum peregrinum, rore
 vel ambrosia enuritum. Ad
 hunc itaq; si accesseris, itaq;
 ipsum tradideris, confessum
 Rhetor eris egregius ac con-
 spicius, & ut ipse vocat,
 rex in sermonibus citra la-
 borem constituêris, oratio-
 nis moderans quadrigas, etsi
 enim suscipiente, prima il-
 la docebit: sed potius ipse
 te alloquatur. Siquidem rix
 diculum, pro tanto rhetore
 diculum, pro tanto rhetore
 sita talium tātorūq; mimū,
 ne alicubi cadens, heroa quē
 representare conor, atterā.
 Te igitur cōpellabis, comam
 interim

ὃ δ' ὡς ἀσπασόμεν, ὁ-
 πότερ' ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης,
 καὶ ἰσομαθίας τὸ γλαφυ-
 ρὸν κἄνο καὶ ἀπαλόν, ὅσον
 ἔβηθ' Ἀδελθαΐδα πλὴν κωμι-
 κῶν, ἢ Μαλθακῶν, ἢ Γλυκε-
 ραρινὰ μιμησάμεν, ὅτι πε-
 σωῖ τὸ φθίζματ'. ἀγροί-
 κων γὰρ τὸ ἀρρήγναιον, καὶ δ'
 πῆς ἀβρῆ καὶ ἱρασμίου ῥύθ-
 ρ'. φῆσαι δ' ἔρωάνα με-
 τεισῶν ἑαίρ' ἑαυτῶν μῶν σε,
 ἃ ἀγαθὴ, ὁ Γύθι' ἔπιμψε
 πρὸς με, ἐκτόρων τὸν ἄριστον
 πεσοπῶν; ὥσπερ ὅτι Χαι-
 ρεφῶν ἤρκετο αὐτὸν, ἕδεξεν
 αὐτῶν, ὅς τις λῶν ὁ σοφώτατ'
 ἐν τοῖς τότε. εἰ δὲ μὴ τοῦτο,
 ἀλλὰ κατὰ κλή' αὐτὸς ἡ-
 κας, ἀκούων πάντων ἑτέρ-
 ῃς ἐκπεληγμένων τὰ ἡμέτερα,
 καὶ ὑμνῶντων, καὶ τε θυπότων
 καὶ ἰσοπληγῶν. αὐτίκα
 μάλα ἔειπεν ὅσον τινὰ δια-
 μόνιον ἄνδρα ἡκας. πεσο-
 κῆσαι δ' μηδὲν τοιούτων ὀψιδῶν
 ὅσον ὅτι ἢ ὡς ἀ παραλαβῶν,
 ἀπὸ εἰ τις ἢ Τίτυδος ἢ Διτ' ἢ
 Βηριάτης, ἑτέρ' ἑκείνου πᾶ-
 ρον

Titus, aut Oms, seu Ephialtes, longè super illos tibi

res

interim quæ adhuc residua
 est, demulcens, subridens-
 quæ iucundum illud & te-
 nerum, quemadmodum af-
 suevit, comicam Thaidem,
 vel Malihacem, aut Glyce-
 ram in emittenda voce imi-
 tatus. Siquidem rusticana
 est virilitas, & minime ad
 molliciem & blanditias rhe-
 toris apta. Dicit igitur de
 seipso perquam modeste lo-
 quens: Num, ὁ præclare,
 te Pythius ipse ad me misit,
 rhetorum optimum dijudi-
 cans, quemadmodum Chæ-
 rephonii olim perquirenti
 ostendit quisnam ex tum
 viuentibus sapientissimus
 esset? At si non ideo, sed
 propter gloriam aduenis,
 quoniam audieris nostra o-
 minia esse perquam ornatif-
 sima, decantata, stupenda
 & mirè expolita: confe-
 stim intelliges ad quam di-
 uinum accefferis virum: ex-
 pectabis autem nihil tale viz
 surum, sicuti hoc vel il-
 lud accipere: verum si quis

ἢ φαίνεται σοὶ τὸ πρᾶγμα
 ἀνεπίστατον καὶ ἀκαταμάχητον ἢ
 τοῦς γὰρ ἀποὺς τοῦτον ὁ
 πρῶτον οὐκ ἔδειξε τὸν ἀνδρα,
 καὶ οἱ κείλιος τὰς μετρίους,
 καὶ οἱ χοροὶ τοῦς ἐνδεδόξαις.
 ἰσθὲ καὶ ἔτιωρ αὐτὸς ἴδιος
 ἡς γυνήδου, καὶ τοῦτο οὐκ
 ἄν παρ' ἀποὺν ἔξωρ μάδοις;
 ἔξωρ μένον ὡς ληγίον μίλη-
 μα, οἷς ἂν ἴσῳ, καὶ ἴδου
 πάντα, καὶ τοῦς νόμον, οἷς
 ἀν' ἰπτοῦ γυνήδου, ἀκείβωδ
 μοι παραρραλλε. μᾶλλον
 δὲ ἡδύ προχάρα, μηδὲ ὁ-
 κήσας; μηδὲ μινδῶν, ἢ μὴ
 προτινίδου ἰσθῶν τὰ προ-
 τῶν ῥηθελῆς, ὁπόσα ἢ ἀμυ-
 προπαίδια τοῖς ἀνοῦτοις
 καὶ ματαίοις, μὴ τὰ ποδῶν
 καμάτου ὁλοποιῆ, οὐδὲν
 ἔρ' αὐτῶν δέου, ἀπ' ἀνι-
 ποῖς δὲ ποσῶν, ἢ παρομῖα
 φηοῖν, ἔμβαν, οὐ μῆον ἔ-
 ξωρ δὲ τῶτο, οὐδ' ἄν τὸ κοι-
 νῶταρον, μηδὲ γράραν τὰ
 γράμματ' ἀδῆς. ἀποῦ ἔρ'
 τι περὶ πάντα ταῦτα ὁ ῥή-
 τωρ λῆξω δὲ πρῶτον μὲν, ὁπό-
 σα γὰρ αὐτὸν ἀνοῦθη.

res videbitur immensa &
 admiranda: me etenim tan-
 tum alios vocalitate excel-
 lere inuenies, ° quantum
 tuba fistulas, citade apes,
 chorique eos qui remissè
 cantare assueuerunt. Post-
 quam verò & ipse rhetor
 euadere cupis, idque haud
 facile ab alio addiscere po-
 tis, solum ὁ gloriolæ stu-
 dium ea quæ dico sequere,
 ac omnia imitare: leges
 quoque quibus te vii iubeo,
 mihi diligenter observa. quin
 potius nil cunctatus iam ac-
 cede: neque admireris si
 ante rhetoricam prius ea
 non didiceris, quæ alia præ-
 exercitatio multo labore
 stulis & vanis inculcat ho-
 minibus (nullius enim eos
 rum indigebis) sed Pillotis
 pedibus (inquit paragma)
 irrueris: nil minus ideo habi-
 turus, neque sit tritissimum
 illud literas scribere igno-
 raueris. Etenim et lra hac
 omnia aliud quid rhetor
 est. Primum igitur referam
 quòdam te domi digressa-
 sum

τὸ ποδουχιδῆς. ἢ ἰμβᾶς Σικυωνία, ὡς τοῖς τοῖς ποδοῖς ἰπιπρῆπουσα, καὶ ἀπόλουθοι ποδοῖ, καὶ βιβλίον αἰ. ταῦτα μὲν αὐτὸν καὶ σωτελεῖν, τὰ δὲ ἄλλα, καθ' ὅδον ἠδὲν προῖδον, ὄρα, καὶ ἄκου. καὶ αἰ σοι τοὺς νόμους διημι, οἷς χρομινόν σε ἢ ῥηθεῖν ἡγοῖσθαι, καὶ προσοῖσαι, οὐδ' ἂν ἀποσραφύσται, καὶ σκορακῆ, καθάπερ ἀτίλητον τινα, καὶ κατασκευαστῶν τῶν ἀπορρήτων, ἀπὸ σχήματ' ἢ τὸ πρῶτον ἰπιμνησθῆναι καὶ μάστιγ, καὶ ἀμόρφον τῶν ἀναβολῶν. ἔπειτα πρῶτον ἐκείνῃ σου, ἢ οὐ πλείον τῶν ἑκοσίων, Ἀττικὰ δὲ νόματ' ἐκείνας πολεῖν, καὶ ταῦτα ἀπειθῶς ἐκμενησας, πρόχειρα ἐπ' ἀκρας ἔχλας τῆς ἐχῆ τὸ ἄλλα καὶ ἕτα, καὶ μῶν καὶ ἀμνησῆναι, καὶ δῶσε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἀπαυτὶ νόω καθάπερ τὸ ἄνομα ἐπιπαθῆ αὐτῶν. μηδὲ δὲ μηδὲ τῶν ἀλλων, ἐὰν ἀνόμοια τοῦτοῖς, καὶ ἀσύμφωνα καὶ ἀποσλά.

ἢ πορ.

effigiata. Solea Sicyonia; ligamentiis albis decorata. Sectatores verò quamplurimi, libellusq; semper. Hac te ipsum conferre oportet: at reliqua per viam iam procedens vide & audi. etenim iam tibi leges enarrabo, quibus si usus fueris, rhetorica te cognosceat, & accedet, minimeque aueretur, aut quapiam afficiet contumelia tanquam haud initiatum, & arcaneorum speculatorem quendam. Prò inde formæ ac vestitus decori permaximam curam adhibere oportet. inde quimdecim, vel non ultra viginti, & Attica quædam selecte verba, hæcque diligenter exercens, in summa lingua prompta habe, utpote, quippe, nempe, quoniam quidem, igitur, utique, & heus optime, ac talia: in omnique sermone illa tanquam condimentum quoddam insperge. Aliorum nulla tibi sit cura, si his sint dissimilia, inconvnientia & inconcinna.

ἢ πορφύρα μείον ἔσω λαλῆ
 καὶ ἀνανθή, ἢ ἠρσιόρα τῶν
 παλαιῶν τὸν μέγιστον ἢ μισθὸν
 δὲ, ἀπόρρητα καὶ ἕξω ἔβμα-
 τα, καὶ σπαρνιαὶς τῶν τῶν
 πάλαι ἠρημίνα, καὶ ταῦτα
 συμφορήσας ἀπτόξου, προσ-
 χαισόμεν ὧς τοὺς προσο-
 μιλοῦντας. οὕτω γὰρ σὺ ὁ
 λῶς ὁ ποιῶν ἀπὸ βίβλου, καὶ
 ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ, καὶ τῶν
 καὶ τῶν παλαιῶν ἀπὸ αὐ-
 τῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἰσχυροῦ, τὸ
 ἀπὸ τῶν ἰσχυροῦ, τὸ δὲ
 ἠλίω θέρειναι, ἢ ἠλιθιῶναι,
 τὸν ἀραβῶνα δὲ, ἀροτίμου,
 τὸν ὄρθρον δὲ, ἀροτίμου.
 ἰνὸς δὲ καὶ αὐτὸς ποιεῖται
 νὰ καὶ ἀπόνοσα ὀνόματα,
 καὶ ἀνομαζόμενα τῶν μὲν ἰρ-
 μινύσαι δαυδὸν, ἀνέξω
 καλῶν, τὸν σιωτῶν σεφῶ-
 νοῦ, τὸν ὄρχηδὸν δὲ, καὶ
 εἰσοφοῦ. ἀρσολομίας δὲ, ἢ
 βαρβαρίας, ἢ ἰσοφάρμα-
 κοῦ, ἢ ἀνασχυωτίας, καὶ πρό-
 χηρον ὠδὸν ὄνομα οὕτως
 τῶν τινος, οὕτως γρηγορίου πο-
 τί, ἢ ποικίλου ἢ συγγραφῶν,
 ὅς

cuiusdam vel scriptoris qui nec est nec fuit unquam: ut
 eum

Tantummoda purpura sit
 pulchra ac florida, licet pal-
 lum ex crassioribus conju-
 tum sit pellibus. Deinde tibi
 obsoleta & peregrina, ra-
 roque ab antiquis usitata col-
 legeris verba, hac expe-
 dit in eos cum quibus cons-
 uerfaris eiaculari. ita enim te
 populus ille magnus venera-
 bitur, & admirandum su-
 spiciet. Doctrinam igitur
 qua eorum exuperat intelles-
 tum, experiam, tanquam
 experientiam habitam nomina-
 bis. Durabata nugatoria,
 pro valde dicitur antiquioris,
 pro cito toper, pro bestia si-
 milem brutum. Nonnun-
 quam tu quoque noua esfin-
 ge, & monstrosa compone
 nomina. nam poetam versi-
 ficem appello, praestantem,
 venerabilem venerando ha-
 bibilem, certamina agonismas-
 ta. Cum verò solacismum
 vel barbarismum committis,
 enam tibi sit remedium
 impudentia, confestimque
 in promptu sit nomen poetae

τοῦ πρώτου, πρῶτον λέγε-
 σθαι καὶ ἢ οὕτω τύχη, περι-
 ῶν μὲν τὰ πρῶτα ἢ κινῆσι, πε-
 ρὶ τῆς κινήσεως δὲ ἢ κόρου. πάλιν
 ἀπὸ ἑταίρου, καὶ σωῆρα, καὶ
 μὴ σίωπα μόνον. καὶ περὶ
 ὑβείσου τινος ἢ μοιχοῦ δι-
 γης Αδύωνσι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς,
 καὶ τὰ ἐν Εκβατάνοις λέγε-
 σθαι. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν
 καὶ ὁ Κωαίχαρος ὧν οὐ ἀρ-
 τι ἄνω γένετο. καὶ ἀπὸ Ἀ-
 θως πλείω, καὶ ὁ Εὐκίσπος.
 τὸ περὶ Ἰθάκης, καὶ ὁ ἦλιος
 ἀπὸ τῶν Περσικῶν βελῶν
 σκιπιδῶ, καὶ Ξέρξης φευ-
 γέτω, καὶ ὁ Λεωνίδης θαν-
 μασιδῶ, καὶ τὰ Οθρυάδου
 γραμματῆρα ἀναγινωσκιδῶ,
 καὶ ἡ Σαλαμίς, καὶ τὸ Ἀρτε-
 μίσιον, καὶ αἱ Πλατεῖαι, πολ-
 λὰ ταῦτα καὶ πικρὰ. καὶ ἐν
 σπασαὶ ὀλίγα ἐκείνα ὄνομα.
 τα ἐπιπολεστέα, καὶ ἐπαν-
 θέτω, καὶ σωῆρα τὸ ἄλλα,
 καὶ τὸ ἀποσυνεῖν καὶ μὴ δια-
 μοῦ αὐτῶν ἀπὸ κατὰ γὰρ
 οὐ καὶ ἀπὸ κινῆσι. ἢ οὐ δὲ
 πῶς καὶ ἄσπι λαοῦς ἐν αὐ-
 τοῖς.

Proinde & aliquando

primum quoque dicatur : &
 si ita euenierit, & ocrea capi-
 ti, tibia verò adapietur gaz-
 lea. præterea accelera, &
 vndique conneſte : solum-
 modo ne taceas. Quòd si
 de contumelioso quodam vel
 mæcho Athenis verba fa-
 cies, quæ apud Indos ac
 Ecbatana gerantur, refe-
 ras. In omnibus verò sit Ma-
 rathon & Cynægitus, sine
 quibus nil fiat : semperquæ.
 Athos nauigetur, & Hel-
 lespontus pedibus teratur,
 & sol à Persarum sagittis
 obumbretur, & Xerxes fu-
 giat, & Leonides admira-
 tioni existat, & Othryade
 literæ legantur, & Salamis,
 & Artemisium, & Plateæ,
 multa hæc & inculcata.
 In omnibus verò pauca illa
 verba immisceantur, & tan-
 quam flosculi intersper-
 gantur, asiduequæ in ore sit
 vtiqûe illud, & quoniam
 quidem igitur : etiam si illis
 minimè indigeat, pulchra et-
 enim sunt etià fortuito pro-
 lata.

canendi tempus est videtur,
 omnia

ἄλλῃ, πάντ᾽ ἀδίδω, καὶ μὴ
 ἰθὺς γινώσκω. λέγῃ ποτὶ ἀπε-
 ρήσις πράγματ' ὠδαικοῦ,
 τοὺς ἀνδρας τοὺς δικαστὰς δε-
 νομάσας ἑμυλῶς, πεπλη-
 ρυνέσαι οἶον τῶν ἁρμονίαν
 τὸ δ' οἱ μοι τῶν λακῶν, πολ-
 λάκις, καὶ ὁ μυχρὸς πατασσί-
 οθῶ, καὶ παραρηγίσι, καὶ ἰπι-
 γεμπῶν τοῖς ἀγομένοις, καὶ
 βάδιζε, μεταφύρου τῶν πνε-
 γλιῶ, καὶ ἦρ μέν σι μὴ ἰπα-
 νόσιν, ἀγανάντῃ, καὶ νοῖδο.
 ποῦ αὐτοῖς. ἦν δ' ὀρθοὶ ἐση-
 κωσιν, ἵπὸ τῆς ἀσχυλῆς ἡδύ
 πρὸς τῶν ἕξδορῆτο μοι, ἵτα
 θίσιθαι ἕκαστῃ, καὶ ὄλω, τῆ-
 ραννῆς τὸ πρᾶγμα ἔσω. ὅπως
 δ' καὶ τὸ πᾶθ' ὁ θεομάστω-
 σι τῶν λόγων, ἀπ' τῶν ἰλια-
 κῶν ἀρξάμεν' ὁ, ἦ καὶ νῦν
 Δία, ἀπ' τῶν Δευκαλίων' ὁ
 καὶ Πύρρας γάμων, ἦν δουρῆ,
 καὶ ἀβίβασι τὸν λόγον ἵπὶ τὰ
 νῦν καθίστα. οἱ ἴψ γὰρ
 στωκίται, ὀλίγοι, οἱ μάχι-
 μῳ ἴψ στωκίται ἵπὸ ἐν-
 γνωμοσύνης ἦν δ' καὶ δι-
 γασίτι, ἵπὸ θένου αὐτὸ δὲ
 ξεσι φᾶρ. οἱ ποιοῖν ἡσχί-
 μα καὶ φαντῶ, καὶ βάδισμα,

omnia canantur, & melos
 fiant. Quòd si aliquando eas
 nendi quoq; ignavis fueris,
 viros qui iudicio praudent,
 exactè sonorose nominans,
 harmoniam explere puta.
 At illud, heu malorum, sa-
 pius repetatur, & femur per-
 cutiatur, & murmurillo in-
 terim susurra, & dictis ad-
 gānias, ac incedendo elumes
 exagita. Quòd si te haud
 laudent, indigneris, & eos
 conuicijs inflecteris: si verò
 surrexerint, & ob pudorem
 exire parati iam fuerint, eos
 sedere iube, siquē penitus
 res tyrānica. Ut verò mul-
 titudo quoq; sermones tuos
 admiretur, ab^x Iliacis inci-
 piens, vel per Iouē ἢ à Deu-
 calionis, si videtur, & Pyr-
 rhæ nuptijs, ad praesentis
 sermonem detorque: etenim
 qui hæc intelligant, pauci e-
 rūt: qui maximè, propter be-
 neuolentiam tacebūt. Quòd
 si quid dixerint, ob inuidiam
 id facere videbuntur: multi-
 tudo verò & formam, &
 vocem, & incessum, & de-
 ZZ 4 - ambula.

καὶ πεζότατον, καὶ μίαν, ἢ
 κρηπίδα, καὶ τὸ ἄλλα σε ἐπι-
 νο θαυμάσουσα, ἢ τὸν ἰδὼ-
 τα ὀρώμενον καὶ τὸ ἄδμα, οὐχ
 ἕξουσι ὅπως ἀπισήσουσι μὴ
 οὐχὶ πάντων τινὰ ἐν τοῖς
 λόγοις ἀγωνιστῶν ἀναίσι. ἀλλ'
 λος τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, οὐ
 σμικρὰν ἔχει πλὴν ἀπλοχίαν,
 καὶ θαύμα παρὰ τοῖς πο-
 λίοις, ὡς ὅρα μὴ ποτε γρά-
 ψης, ἢ σκεψάμεν, ὅ παρ' ἑ-
 λθῆς ἔλεγχον, ἢ σαφὲς ταῦ-
 τάχ. οἱ εἶποι δὲ σπουδαίως
 σαφῆσιν, καὶ μισθὸν τῶν δι-
 κῶν ἀξιωματικῶν, ἢ ποτε
 ἀδουτῶ σε κατανόημενον
 γὰρ ὀρέουσα, ἢ παρ' ἑ-
 τῶν ἰδῶν τὸ λεχθένον
 ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν
 ἐσθλῆμασι, καὶ ἢ αὐτὸ καὶ τὸ
 δὲ μάλιστα, ἢ γορὸν ἔχει
 οἰκτιρὸν καὶ συνάδοιτα, ταῦτα
 μίαν σοὶ τὰ ἐν τοῖς λόγοις με-
 τὰ ταῦτα δὲ, ποιοῖτα σε δε-
 ρυφορέτασαν, ἢ κληρονο-
 μοῦ αὐτῶν, ἢ παρ' ἑ-
 ταξὺ ἐσθλαμένοντα, καὶ λέ-
 τις ἰσχυρῶν, θαυμάσια καὶ
 σουτῶ

ambulationem, & cantum,
 & crepidas, & vique illud
 tuum admirabitur. Prae-
 terea sudantem te & anhe-
 lantem cernens, nil prohibe-
 bit quin te perquam aptum
 quendam in sermonibus cere-
 tatore[m] esse credat. Proin-
 de celeritas illa haud parua[m]
 defensionem habet, admira-
 tionemq[ue] apud multos: ideo
 caue, ne aliquando seribas
 vel mediatus procedas. Si-
 quidem id manifeste est re-
 darguionis. Amici vero sem-
 per applaudat, ac eorum
 precium exoluant, si quando
 te à memoria excidisse in-
 telligant, manus porrigen-
 tes, & inter laudes tuas spa-
 tium praebentes, ut rursus in-
 uenire possis quod dicendum
 erat. Siquidem hoc tibi praes-
 cupue curae sit, A ut cherum
 habeas domesticum, tibiq[ue]
 concinentem. Et haec tibi in
 sermonibus obseruanda erunt:
 dein vero ubi processeris, il-
 le te stipans, satellium vices
 expleat, de quibus dicis, in-
 terim conferat. Quod si quis
 obuiam factus fuerit, admi-
 randa

εαυτοῦ λέγει, καὶ ὑπερπαύ-
 ρα, καὶ ὑπερπαύει γίγνον αὐ-
 τῷ. τί γὰρ ὁ παλαιὸς πρὸς
 ἐμὲ, καὶ πρὸς ἑαυτοῦ μοι
 τῶν παλαιῶν ὁ ἀγαθός; καὶ
 τὰ ὄντα. ὁ δὲ μέγιστος, καὶ
 πρὸς τὸ ὑδουμιῶν ἀναγ-
 κωτάτων ὀλίγον δὲν παρ-
 ἡμιον, ἀπάντων καταξίνα
 τῶν κλιόντων καὶ ἢ μὴ τις
 λαῶν ἔην, ἀπόρτια, καὶ ἄρ-
 ἱαντοῦ δεικνύειν δουάτω. ἢ
 κλυταῖς ἐνέχθη. πάντα ἔ-
 σοι πινύμα, καὶ ἔρταις ἀ-
 κροάσαι μὲν πάντας ἔοικε
 τὰ καὶ, ἐπίσημον γάρ· καὶ
 ἐπακροῦντων ἀπάντων, ξι-
 γάντινα ἔπαυον ἐπαπῆρ, τὰς
 ἀκούσας τῶν παρόντων ἐπι-
 στήματα καὶ ὑποκρίσεις,
 ὡς καὶ ἄρ ἀπαντας ἐπὶ τῷ
 πορτιῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ
 ἐπιφράσεις τὰ ὄντα. ἐπι-
 εῖσος δὲ μὴ σπονδίας πλὴν
 ἡγεμενίας γάρ· μὴ δὲ ἀ-
 κροῦσας, καὶ ἀπαγγεῖ, ἢ δὲ
 τὸ πᾶν. ἡμεδία δὲ τὰ
 σπονδία,

moueat: nam id factu facile. neque praterquam semel,
 vel ut plurimum bis affurgat. Subsanna autem quam

randa de te ipso referas, ac
 summis te laudibus extols
 las, grauemq; te illi ostēdas.
 quid enim B Paauenſis in
 mei est comparationem? &
 vnam mihi cum veteri
 quopiam certamen foret? &
 alia huiusmodi. Proinde,
 quod maximum est, & ad
 existimationem perquam ne-
 cessarium, paulò minùs prae-
 termiseram. omnia quae dis-
 cuntur, irride: & si quis-
 piam benè loquutus fuerit,
 aliena & non sua ostentare
 videatur. Quòd si vel me-
 diocriter contrānii volue-
 rit, omnia carpantur. Prae-
 terea in auditoria post eun-
 ctos ingredi oportet: id e-
 nim insigne est. omnibusque
 tacentibus, peregrinam quā-
 dam laudem, praesentium
 auditum auerentem & in-
 turbantem, inchoare: a-
 deò ut omnes tantorum nos-
 minum onere nauseent, ac
 aures obstruant. Interim
 manum haud frequenter
 moueat: nam id factu facile.
 neque praterquam semel,
 vel ut plurimum bis affurgat.
 Subsanna autem quam
 plurima,

πολλά καὶ δὴ ὅτι γίνου μὴ
 ἀρκεῖν ὅτι τοῖς λεγομένοις.
 ἀμφιπαῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ
 τῶν μίμψων ὅτι σκοφαν-
 τικοῖς τὰ ὅλα, τὰ δὲ ἅμα
 καὶ παρρησίᾳ ἢ τόλμᾳ ἢ καὶ ἢ
 ἀνοσιγνώστια, καὶ τὸ ψῦσμα
 πρόχειρον, καὶ ὅτι ἐπ' ἀ-
 κροῖς αἱ τοῖς χέλεσι, ἢ φθόσ
 ὅτι πρὸς ἀπάντας, καὶ μί-
 σος καὶ βλασφημία, ἢ ὁλο-
 βολεὰ πιθανά· ταῦτα σε
 ἀοιδίμων ἢ βραχὴ καὶ πε-
 εὐδελπὸν ἀφραγῆ. τοιαῦτα
 καὶ τὰ φανερὰ, καὶ τὰ ἔξω·
 ἴδια δὲ πολλά πρᾶγματα
 ποιεῖς βίβλιν δόξῃ, λυθῶν,
 κελδοσκωδῶν, λαλοῦν, μοι-
 χῶν, αἰχίῃ τε, λυθῶν μὴ
 ποιοῦν, καὶ πρὸς ἀπαντας
 λέγειν, καὶ γράμματα ἵππο-
 κλεπτικῶν ἢ γυναικῶν δὴ
 ὅτι γραφῆντα· καλὸς ἢ ἄ-
 ραι ὅτι, καὶ βίβλιν, ἢ
 τῶν γυναικῶν σπουδαίοντα
 σκοπῆν, ἢ τὸ δῆλον ἢ
 ἢ τοῦτο ἀνοσιγνώστια οἱ πολλοί.
 ὅτι ὁμοῦτό σε καὶ ὅτι τῆς
 γυναικῶν

plurima, & palam ostende
 minùs tibi placere quæ di-
 cuntur. Abundè autem repre-
 hensionum occasiones c. Sy-
 cophanticis aures suppedi-
 tabunt. at in reliquis confis-
 dere oportet. etenim auda-
 cia, & impudentia, menda-
 cium quoque promptum, ac
 semper D in labijs summis
 periurium, & invidia erga
 cunctos, odium quoque &
 blasphemia, nec non calum-
 nia frequentes, hæc te in
 breui celebrem & conspi-
 cium reddent. Et talia qui-
 dem sint, quæ manifestè ac
 palam fiant: priuatim verò
 res omnes perpetrare vis
 dearis, ludere, inebriari,
 scortari, mœchari, iugula-
 re quoque: & si non facis, co-
 ram omnibus tamen te face-
 re iactita, literasq; aliquan-
 do à mulieribus conscriptas
 ostende. Nam & pulcher
 esse velis, præcipuaque tibi
 sit cura, ut à faminis cele-
 brari videaris. Nam per hæc
 viam quamplurimi ad Rhe-

toricam usque ascenderunt. Idè ὅτι tu quoque per illam ad
 γυναικῶν

γυναικῶν ἰδὲ καὶ δούλων.
 τὸ καὶ τὸ δάνα δὲ μὴ ἀ-
 φιδῆς, ἡδὲ πρὸς ἀνδρῶν ἐ-
 πι τὸ ἐτέρω ἱεράδω δουκίως,
 καὶ ταῦτα ἡρατίτης, ἢ καὶ
 ἢ Δία φολακρὸς ἡδὲ ἄν-
 ἀν' ἔσθ' οἱ καὶ ἐπὶ τούτῳ
 σαυόντων, λέω δὲ μὴ ἄσιν, οἱ
 οἰκίται ἱναοί· ἡ δὲ γὰρ ἢ
 ἐν τῷ τοῦτου πρὸς τὸ ἔγχο-
 κυλῶ χέσιμα παραγίγνεται,
 πλείον ἢ ἀνασχωτία καὶ
 θράσ'· ἔρῶς, ὡς λαλίερα
 ἢ γυναικῶν, καὶ νοιδόρου
 ται πεισθῶς, καὶ ἄλλ' ὅτι
 ἀνδρας, ἢ δὲ τὰ ὅμοια πω-
 σθας· Αἰοίσις τῶν ἀλλωρ.
 καὶ μὴ καὶ πικρῶσαι καὶ
 μάστιγι μὲν τὰ πάντα, ἢ δὲ
 μὴ, πάντως ἐκείνα. καὶ αὖ-
 τὸ δὲ ἐπὶ τὸ σῶμα πρὸς ἀπαν-
 τα ἰδέως ἀεζυγέτω, καὶ ἢ
 γλῶττα ἐπιρστέτω, καὶ πρὸς
 ἐνὸς λόγου, ἢ πρὸς τὰ ἀπαν-
 ἑπέσα ἄν δυνῆται δυνάται ἢ
 ἢ οὐλοικίαν μόνον, δὲ βαρ-
 βαίεσαν, δὲ λυγρῶν, ἢ ἐπιτορ-
 κῶν, ἢ νοιδόρου, ἢ ἄλλ'
 βῆμαρ καὶ ψάθ'· ἄνδ'· καὶ

gynacéum vsque claresce-
 re poteris. Atque istud ne ve-
 reare, etiamsi à viris ob as-
 liud quiddam amari videam-
 ris, hoc barbatus, aut etià
 per Iouem caluus iam exi-
 stens: sed adsint qui etiam ob
 id tecum consuetudinem ha-
 beant. At si nemo alius fue-
 rit, vel serui sufficient. Nam
 hinc multa ad Rhetoricam
 vitia oriuntur: augetur im-
 pudencia et temeritas. Cer-
 nis etenim vi F loquaciores
 sunt feminae, impotentiùs
 ac supra viros conuicijs de-
 bacchantur. Quòd si itaque
 et tu similia patieris, alijs
 longè prastabis. Iam verò
 et vultum esse maximè o-
 portet per omnia. Quòd si
 non, illa prorsum vitique. Et
 ipsum autem os quoque ad
 cuncta libenter tibi diduca-
 tur, et lingua sermonibus
 et reliquis quantum potest,
 subseruiat. potest autem non
 solum solæcismus et bar-
 barismum committere, nu-
 gari peierare, conuiciari, cri-
 minari, mentiri: sed et aliud
 quid

καὶ ὑπὸ τὴν τὴν ἀποτιλάειν,
καὶ μάστιγι, ἢ πρὸς ἄλλο πολ-
λὸς τὸς ἔρωτας μὴ ἀφαιρέσει.
πάντα αὐτὴν ἐπιστάθω, καὶ
γονιμοτέρα γινέσθω, ἢ μη-
δὲν ἀφαιρέσθω. ἢ τὰ αὐτὰ, ὧ
πα, καλῶς ἐκμάθεις (διδάσκω
σα δὲ ἄλλω γὰρ ἐν αὐτοῖς
βαρὺ) ἀρρῶν ἐπαγγελίᾳ
ἐν αἰ μακροῦν σὺ αἰετοῦ ῥή-
τορα καὶ ἡμῶν ὁμοιοῦ ἀφαι-
ρεῖσθαι. τὸ μετὰ τοῦτο δὲ,
ἐν αἰ καὶ λέγειν, ὅσα ἐν
βραχὺ παρήσει σοι τὰ ἀγα-
θὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς ὁρᾶς
ἔδ' ἐμὲ, ὅς πατρὸς μὲ ἀφα-
νὲς, καὶ ἐστὶ καθάρως ἐκ
θεροῦ ἐβρίμην, πῆρ Ζόην
καὶ Θμοῦν δεδουκότες,
μητρὸς δὲ ἀντιστίας, ἐπὶ ἀμ-
φοδῆς τινὸς, αὐτὸς δὲ τῶν ὡς
εἶναι λόγους, τὸ μὲν πρῶτον,
ἐπὶ φίλῳ τῷ πρὸς αὐτὸν, αὐτῶ
τινι λαοδαιμόνι, καὶ γνί-
σθω ἔρασε. ἐπὶ δὲ τῶν ὁ-
δῶν τῶν τῶν ῥάσων ὅσα ἐν λαο-
τῶν, καὶ ἀνεπράσας, ἐπὶ
τῷ ἀκροῦ ἐβρίμην (ἐπῆρξε
γὰρ μοι, ὧ ἔργη ἀφάσας,
πάντα

quid peragere noctu, & ma-
ximè quando vnus tam milo-
tis amatoribus non sufficies.
Nam cuncta facere noscat,
vt expeditior reddatur, &
penitus à re nulla abstineat.
Hæc, hli mi, si rectè didis-
ceris (poteris siquidem, nihil
enim ex his graue) confiden-
ter polliceor te haud longo
tempore rhetorem præstans
tiseum, nobisq̄ similem ca-
uasurum. & Quæ verò se-
quantur, haud me dicere os
portet, quæta tibi bona breui
à Rhetorica adierunt H Cer-
nis etenim me, qui è patre
sordido, nec penitus libero,
quiq̄ super Xoni & Thmuin
seruitutem seruiert, natus
sum, matre verò satrice,
in biuio quodam: ipse verò
forma non omninò illibe-
rali esse visus. sub initium ob-
victus penuriam, cum infeli-
lici, suauis tamen conuersa-
bar amatore. At postquam
diam hanc quàm facilis es-
set conspexi, & transgre-
diens in summū pueni, siqui-
dem, ô amicitabilis Adrastia,

τὰς ἰκίνα, ἃ προῖπον ἐ-
 ρέει, τὸ θρασύ, ἢ ἀμαλία,
 ἢ ἀνύχουα) πρῶτον μὲν
 εἶναι ποταπὸς ὀνομαζο-
 μεν, ἀπὸ ἡσυχίας Διὸς καὶ
 ἡδίας πασιρ ὁ μόνυμος γυ-
 νήμαρ ἔπειτα δὲ γράει σωσι-
 κισας, τὸ πρῶτον τὴν ἰκα-
 σπύμωλ προς αὐτῆς, ἔργον
 πρῶτον ἴδρος γυναικὸς ἰδλο-
 μυκοντέτιδθ, τὴν ἄρας ἴτι
 κριπὸς ὁ δόστας ἰχίους, γυν-
 αία καὶ τῶντος ἰδρ-δεμύρος.
 πλὴν ἀπὸ γι εἰς τὴν πε-
 νίαν, ὑφιστάμωλ τὸν ἀθλον,
 καὶ τὰ ψυχὰ ἰκίνα τὰ ἐκ τῆ
 θροῦ φλημάτα, ἐπιρὸς δὲ
 μοῖσποῖ ὁ λιμός. ἄτα ὄλιγο
 δὴμ κληρονόμθ, ὅρ ἄχρη,
 ἐπὶ τὸν κατῆστω, ἢ μὴ κα-
 τὰ τῶς τῆς, οἰκίτης ἰμύμω-
 σον, ὡς φάρμακον εἶλω ἰπ
 ἀπὸ τῶν ἰωνυμύθ. ἰξασίς δὲ
 ἰπὶ λαφάτῶν, ὅμως δὲ τῶς
 ἐπὶ τῶς τῶν ἀναγκάων, ἀν-
 δὰ καὶ ἴπτωρ δολῶ, καὶ τῶς
 δίκας ἰξίτῶσμου, προδιδὸς
 τὰ πωτὰ, καὶ τῶς δίκας τῶς
 ἀνοῦ.

omnia quæ iam enumera-
 ui, vicia, abunde mihi sup-
 peiebant, audacia, ignorantia,
 impudentia. Primum
 igitur haud amplius desides-
 rabilis appellor, sed iam Iou-
 is & Leda filijs cognos-
 mine similis sum effectus.
 Dein cum anu mihi contu-
 bernium fuit, quam primò
 ventis causa amare simus
 labam, mulierem septuages-
 nariam, quæ adhuc dentes
 quatuor, & illos auro col-
 ligatos habebat. Verunta-
 men ob paupertatem certia-
 men sustinebam, ac frigi-
 da illa ex sepulchro oscula,
 perquam suavisima mihi
 fames reddebat. inde pa-
 rum absuit, quin omnium
 bonorum, quæ possidebat,
 hæres euasisssem, nisi exes-
 crandus quidam illi indicass-
 set famulus, quòd ob eam
 tollendam venenum compa-
 rasssem. In capui igitur præ-
 ceptus eiectus, minime tamen
 necessarius interea carui. Sed
 & rhetor esse videor, ac in
 iudicijs me ostento, multa prodens, ac iudices corruppendo
 fatuis

ἀνοίτοις λαβυπιοχρήνῃσιν. ὁ
 καὶ ἡλιθίωμαι μὲν τὰ πλεῖστα, οἱ
 φροῖνοι δὲ ἐπὶ τῆς τύχης χλω-
 ροὶ καὶ φανωμένοι. ὑτοῖσι δὲ
 ἐπὶ τοῖς δυστυχῆσι χρωμαίσι
 ἀλίεσσιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μι-
 σῆσαι πᾶσι ἀπάντων, καὶ ἰ-
 πσιμον ἀνάμει, ἐπὶ τῆ μο-
 χθηλείᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺν
 πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ
 δεικνύσθαι τῷ δακτύλῳ, ὑ-
 ποτον ἰκάνον τὸν ἀκρότατον
 ἐν πάσῃ λαλίᾳ καὶ νόστον,
 ἡ μικρὸν ἐμοῦ δόξα. ταῦ-
 τος ὅτι παρανοῶ, νῦν τὴν πάσῃ
 ἀμμορ, πολὺν πρότερον ἐμοῦ
 τῷ παρανοῶσαι, καὶ χάριν ἐ-
 μοῦ τῷ ἐμὸν ἐπισπασσά-
 μῃ. ἔγωγε, ὁ μὲν Ἰωνάδης,
 ἀπὸν ταῦτα, περὶ αὐτοῦ. οὐ
 δὲ, λέω περὶ τοῦ ἐμὸν ἰσχυροῦ,
 καὶ δὲ παρανοῶν νόμισι, οἱ
 περὶ ἔφαρξῃς ἐπόθῃς ἰσχυρῶν
 καὶ ἐδῶν σε ἡλιθίωσιν ἐπόθῃ-
 νορ τῷ νόμῳ, ἐν τῷ τοῖς δι-
 καστικῆσι κρατέων, καὶ ἐν
 τοῖς πλεῖστον ἀνδρονίμῃν, ἢ
 ἐπὶ τῶν ἑνὸν καὶ γὰρ μὲν, ἢ
 γὰρ τινὰ τῶν ἡμιμῶν,
 λαθῶν ὁ νομοθέτης ἢ δι-
 δάσκων. ἀλλὰ ἡμισίω

fatuis cōcilio hominibus. Vt
 plurimum verò succumbo,
 fores tamen obiter viridi co-
 ronantur palma. his enim
 illecebris erga infelices vo-
 tor, verum ab omnibus odio
 haberi, & morum prauitate
 longè prius quàm sermo-
 num esse insignem, ac digito
 demonstrari. En ille qui
 cunctis flagitijs præcellere
 fertur, non parua mihi res
 esse videtur. Hic te admonere
 volui, longè prius per Ve-
 norem me ipsum admonens,
 ac gratiam haud mediocrem
 mihi ipsi referens, & egressè
 quidem. Generosus ita-
 que hæc dicens cessabit.

I Tu verò si dictis acquiesces,
 iam illic esse puta, quò sub is-
 titium peruenire desidera-
 bas, nec quicquam tibi im-
 pedimento erit, si leges hæc
 obseruaueris, quò minus in
 iudicijs excellas, apud mul-
 titudinem clarescas, acceptius
 quoque sis: & tibi nubat,
 nan vetula quædam comi-
 ca, quemadmodum legislato-
 ri & præceptori illi tuo, sed
 mulier.

κατα, τὴν ἰστορικὴν, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ

ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ

ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἐκείνων, ὡς τὸ

mulier pulcherrima, Rhe-
 torica ipsa, ita ut cum Pla-
 tonis curru illo alato ves-
 haris, magis te deceat de
 te ipso loqui, quam illum
 de Ioue. K Ego verò (nam
 degener sum & timidus) è
 via vobis decedam, ac cir-
 ca Rhetorices superficiem
 nauigare desinam, ignarus
 quo pacto vestra cum illa
 cõnueniant. quin potius iam
 desino. Verum citra pulue-
 rem victores declarati, &
 admiratione dignissimi, hoc
 solùm reminiscamini, quòd
 non festinatione illa vestra
 celeriores apparcentes victores euasistis, sed quia ac facilio-
 rem & prouidorem viam desinastis.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a O' ADOLESCENS.] Ironicòs Rhetorem instituit,
 b Inexpugnabilis ac intolerabilis.] In Greco ἀμαχον κ̄
 ἀντοσθεν̄ δεικνύει, pro ἀμαχ̄, ἀντοσθεν̄, δεικνύει.
 c Cebes ille.] Cebes Thebanus philosophus fuit, disci-
 pulus Socratis: quem scripsisse Dialogos tres, qui inscribun-
 tur ἐὶ δεικνύει: id est, septima, Φρόνηξ & τὴν ἀλήθειαν: id est, ta-
 bula, authores sunt Laërtius in secundo, & Suidas in Colla-
 tianis, sed iniuria temporis, aut hominum incuria potius, præ-
 termissa nihil extat. Opusculum est morale, & vtile omnibus,
 & præcipuè adolescentibus: in quo vite humane conditio
 graphicè depingitur, ac velut in speculo ostenditur iter ad
 virtutem

virissem arctum, arduum, & labore sudor eq; repletum, eumque qui ad eam conscendere voluerit, abstinens in primis & constantem fore necessarium esse, ac tandem ubi ad eam pervenerit, perpetua felicitate fraturum. Edidero semitam, qua ducit ad vitam, latam quidem esse & planam, & voluptas iam plena: ceterum tandem in precipitium atq; eternam miseriam & fortunium perducere. d. Amalthææ retinet cornu.] De Amalthæa apud auctores in hunc modum narratur fabula: Rheia Ionem enixa, metu patris infantem in Creta occulit, nutriendum à duabus nymphis, Adrastea & Ida, Melissei filiabus. He nutriceverunt illi capre cuiusdam lacte, cuius nomen fuerat Amalthæa. Eam capram Iupiter iam adultus in sidera convertit, vocaturque à Græcis αἴξ ἑραυῖος, capra cælestis. Huius alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officij premium: hanc adiciens facultatem, ut qui quid optassent, id illis ex eo cornu suppullularet. Hinc transtatum est ad aqum, Auedeloius, ubi rerum summam iuppeter copia. Citatur ab eodem Luciano de Mercede servientibus. e Aornos Macedonibus.] Aornos in India petra est, quam nulla superuo atavis, propter frigora, & altitudinem. De ea quoque Lucianus in Hermotimo. f Hesiodus perquam egregie.] Hesiodus i. Georg. ait, asperam esse ad virissem viam, cacumen vero molle. Cuius celeberrima verba hic referam:

τὴν μὲν οὖν κακώτατην καὶ ἰαδδὸν ἐστὶν ἐλεῶς
ρηϊδίας, ἀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐνδοθι ναίει.
τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωτὶ τοιοῦτο παροίηεν εἴηκεν
ἀθάνατος μακρὸς ἢ καὶ ὄρησι οἶμοι ἐπ' αὐτῷ,
καὶ τευχὸς τὸ πρῶτον ἐπιβῶσι εἰς ἀκροὶς ἰκταί,
ῖνδην δ' ἠπείτου πείθει χρολεπὴ περ εἶσα Id est,

Omnino vitium facile contingere cuius.
Est via ad id brevis, & vicina in sedem statum.
Contra virtutem sudoribus undique diui
Præsepsere: & longus ad hanc perq; ardua callis,
Asper & est primum: sed ubi alta cacumina visor
Contigeris, iam sit facilis, licet ardua dudum.

Eodem pertinet:

Litera Pythagoræ discriminis secta bicorni.

de qua

de qua carmen extat elegans Virgil. Et Evangelicum illud de
 via arctata qua ducit ad vitam. Item de duplici via apud inferos:
 quarum altera ducit ad campos Elyseus, altera ad malam rem.
 Neque quocquam irisius no est quod dicit Aristoteles lib. Mo-
 raliū Nicomachicorum 2: *ἡ δὲ ἐν ἑαυτῷ ἀρετῆς ἀεὶ ἔστιν ἡ ἀρετὴ*
 ἀρετῆ. Id est, Et ars & virtus vna id versatur quod est diffi-
 cultus. Plures huiusmodi sententias Erasmus noster adscripsit
 in Proverbio: Difficilia quæ pulchra. Vide etiam quæ in Som-
 nio seu vita Luciani annotauimus. g Ex laboribus germi-
 nare.] Quæ ad hanc sententiam faciunt, in vnum coniecit E-
 rasimus noster in Proverbijs: Cura sine exercitatio potest omnia.
 Cum Minerva manum quoque moue & Dii facientes adiuvant.
 Non enim cessantibus ac in rubus, sed industrijs parata est
 gloria, cum dii labore sui munera vendant. Subans Sermone
 27. de assiduitate & diligentia, ex Euripide simile carmen citat,
 nisi quod pro Pœdæcyibi legi ut auctorey. h Tibi verò citra
 selementem & arationem.] Id est, seminandi arandi que la-
 borem, tanquam Saturni seculo cuncta proueniunt: hoc est, ci-
 tra studium. Poëta indicant, Saturno regnante aureum seculum
 fuisse, quo omnium rerum erat plena tranquillitas. Non furor
 sciebat, non auaritia hominum fluctibus vitam commiserat,
 & cessantibus raris inarata & grauida terra fruges prebe-
 bat, ociosa erat & secura vita mortalibus, & sine vicissitudine
 temporum veris gratia suebatur. De etatibus lege Hesiodum
 primo Oper. & dier. & Aatum in Papyro dicit, à quibus multa
 transtulit Ouid. in 1. Metam. Hoc adagio vtiur idem Lucian.
 in Phalarid. 2. & in Parasito. Hom. Odyss. 9. i Incessu molli,
 ceruice infracta.] Delicijs effeminatum hominem describit, ni-
 mirū sollicitū, ne comā studio re compositam perturbet. k Sum-
 mo digito caput scalpentē.] De molli & effeminato dicit.
 Idem est quod in Cesare dixit Plutarch. vno digito caput scabere.
 l Delicatum Sardanapalum quendam.] Fuit enim
 Sardanapalus Anacyndaraxis filius, rex Nini, Persicæ religio-
 nis, delicijs vsque adeo effeminatus, vt inter eunuchos & puel-
 las ipse puellari cultu desiderare sit solitus. Cuius cognomen ob in-
 signem hominis molliciem abijt in proverbium. m Cinyram.]
 Pindarus in Nemeis, & Plato lib. de Legib. 2. meminereunt

Cinyra prædixit : item Suidas in dictione *καταγορεύω*.
 n Agathonem ipsum, lepidum.] Agathonis poeta tragi-
 cæ, splendidi & liberalis, meminit Aristophanes in *Theſmo-*
phorijs, cuius carminum molliciem multis modis deridet. Memi-
 nerunt etiam illius Suidas & Plato, in cuius epinicijs celebras
 illud nobile conuiuium. o Quantum tuba fistulas.] Idem
 sic in *Musæ encomio*: sed tanto volat his suauius musca, quanto
 sunt tuba & cymbalis tibia dulciores. p Illois pedibus.]
 Id est, nullis bonis disciplinis instructus ad Rhetoricum munus
 accede. Idem in *Demonactis vita*, hoc prouerbio vsus est, de quo
 Erasmus nos ter. q Attica quædam.] Contra vanos elegan-
 tiæ effectores. Hic τὸ articulus materialiter sumptus præponi-
 tur. r Obsoleta & peregrina.] De verbis obsolete, prius
 & peregrinis, vide nostrum *Erasimum* lib. 1. De verborum copia.
 Obsoletum autem est omnino abrogatum & obscurum verbum
 peregrinum, barbarum, & tamen pro Latino vsurpatum: nouum
 est, ab aliquo probò & recepto autore nuper inuentum & fictū.
 Ceterum plurima huiusmodi verba Pompeius, Perotius &
 Marcellus annotarunt in suis *Dictionarijs*. Eos igitur adeat qui
 volet. s Nugator Illocrates.] Hic ἄγε & substantiuum pro
 ἀνεγώδης adiectiuo. t Ocrea capiti, tibiæ verò à daptetur ga-
 lecta.] Id est, Omnia præposterè fiunt. Nam vt *Apuleius* in-
 quit: Hic galea caput, ille cura ocreis involuit. Hoc adagio vsi-
 tur in *Commentario* De errore compellationis. u Res tyran-
 nica.] Crudelis, seu & violenta. x Iliacis.] Trojanis. Ilium
 enim regia Prtami fuit, quæ & Troia, à nomine regionis mino-
 ris Asia cognominata: ab Ilio, Trois regis filio, Ilium. y A
 Deucalionis.] Deucalion Prometheo, Pyrrha eius coniux
 Epimetheo fratribus nati, quo serui in fabulis, iacti saxorum
 genus humanum post diluuium reparasse & Præterè su-
 dantem.] Admonitio lepidà. A Vt chorum habeas.]
 Id est, conuenticios laudatores. Cicer. in 3. *Verrina*, præconium
 mercenarium: in 2. de *Oratore*, domesticum præconium appel-
 lat. B Pæniensis.] Quid per hanc dictionem sit intelligen-
 dum, nemo facile diuinabit. Est tamen qui Platonem intelli-
 git. & fortasse rectè: quum *ισχυρισμός* tribus quædam *Athe-*
nensis fuerit. C Sycophanticis.] Sycophanta quamuis

diffilla de causa litem mouent, & quæuis callemniantur. Plu-
tarchi de curiositate ostendit, Sycophaniæ nomen hinc na-
tum, quod cum lege cautum esset, ne quis Athenis ficos effere-
ret, quidam obseruatos nonnullos qui furum exportabant, de-
tulerunt. Hinc populari uoco Sycophaniæ vocati: παρὰ τὸ σῦκ &
φάειος: quod ficos proderent. Sunt qui putant: δὸν τὸ Φαγῆν
πῖς σῦκος: hoc est, ab edendo ficub. dictos, quod hinc euenisse
dicitur. Quidam Græcorum olim duos seruos habuit, quorum alter
domi semper paratas clam ficos absumens, in focum suum in sine
culpam postea coram domino reiciebat. Herus utrumq; seruo-
rum tepidam aquam bibere iubens, eandem sycophantem de-
prehendit. Hinc Græca origine nata dictione, erraticum, cauil-
latorem, mendacem, dolosum, ve significamus. D In labijs sum-
mis perituri.] Hic loquendi modus quomodo à Græcis r-
surpetur, amosanimus in amatoris dialogo Musarum & Mariæ.
& in Apologia pro Mercede conductis. E Ad gynæceum.]
Id est, ad mulierum conclave, & (ut ita dicam) senarium.
F Loquaciores sunt feminae.] Mulier, animal naturâ
loquax. Plautus in Aulul. Nam multum loquaces merito
omnes habemur. Idem in Cist. Largo loquæ exemplo su-
mus, plus loquimur quam fas est. Eurip. in Phœnissis:

Φιλόσοφοι δὲ χροῖμα ἠλιεον ἔφθ.
Σμικρὰς δὲ ἀφορμὰς ἐν δόξῃσι τῶν λόγων,
Πλείους ἐπεισφέρουσιν, ἢ δὲ γὴ δὲ τις
Γωμῆσι, μὴ δὲν ἕρπες ἀλλήλων λέγειν. Id est,
Mulieres nativæ sunt ad vituperandum pronæ,
Quod si exiguam dicendi ansam natura fuerint,
Plurima adijciunt. Volupe enim est
Mulieribus, nihil sani inuicem loqui.

G Quæ verò sequuntur.] Cohortatio à spe. H Cernis
etenim me,] A proprio exemplo. I Tu verò si dicis,]
Huc usque locutus est Rhetor: loqui nunc incipit Lucia-
nus. K Ego verò, nam,] Conqueritur Lu-
cianus de se ipso.